

Formanden: Jeg skal lade den sidste paa Dagsordenen opførte Sag udgaa.

Der er altsaa ikke mere at behandle i dette Møde.

Folketingets næste Møde afholdes Tirsdag den 20. November Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Det kongelige Teater og om Oprettelsen af en kulturel Fond:

Mødet hævet Kl. 16³².

29de Møde.

Tirsdag den 20. November Kl. 13.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Det kongelige Teater og om Oprettelsen af en kulturel Fond.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2509; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 659).

Sagen sattes til Forhandling.

Chr. Hansen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Ministeren vor Støtte til dette Lovforslags Gennemførelse. Ministeren udtalte ved Fremsættelsen, at nærværende Lovforslag var udarbejdet paa Grundlag af og i Overensstemmelse med den af Teaterkommissionen af 1933 i Marts 1934 afgivne Betænkning, og det er rigtigt. Hvis man læser Lovforslaget igennem, vil man se, at det fuldstændigt er opbygget paa de Tanker og Ideer, som findes i Kommissionens Betænkning. Kommissionen har ikke fulgt Ministeren i den Henstilling, han fremsatte i en Skrivelse, han tilsendte den daværende Formand for Udvalget, Departementschef Graae, om at afgive Betænkning med Forslag angaaende Teatrets fremtidige Administration og økonomiske Ordning. Det er jo saadan, at de fleste Kommissioner afgiver deres Betænkning i Lovforslags Form, men man ser

da ofte, at Kommissionen deler sig i to, tre, fire og ofte fem Mindretal; noget saadant vilde vi ikke ind paa. Vi gik ud tra, at naar vi havde undersøgt, overvejet og gennemtænkt de forskellige Forhold, vilde Ministeren lettest kunne udarbejde sit Forslag, hvis han havde en nogenlunde samlet Kommission at støtte sig til, thi det er ikke morsomt at skulle udarbejde et Forslag, hvis den Kommission, der har behandlet Sagen, fremsætter tre, fire, fem forskellige Forslag. Det var denne Kommissions Opgave, naar den havde undersøgt Sagerne, saa vidt muligt at samle sig om en Udtalelse.

Jeg tror, det var en Lykke, at Ministeren nedsatte denne Kommission, idet en hel Del Mennesker, som ellers ikke kendte Arbejdsforholdene paa Teatret, kom til at sætte sig ind i dem og saa, hvorledes der blev arbejdet. Man havde gaaet med den Forestilling, at Teatret var saadan en Slags Forlystelsesanstalt, og at man bestilte ikke ret meget derhenne. Men jeg tror, at alle Kommissionens Medlemmer nu har faaet Lejlighed til at sætte sig ind i Forholdene derhenne, og at de maa erkende, at der arbejdes og til Tider meget strengt. Ministeren bad os — jeg havde selv den Ære at være Medlem af Kommissionen — om at undersøge nogle Spørgsmaal, nemlig om Teatret vedblivende skulde være et Statsteater, eller om man vilde sælge Teatret eller leje det ud til private, om man skulde drive Teatret som Talescene alene eller vedblivende arbejde som hidtil med de tre Kunstarter. Efter at Kommissionen nøje havde gennemgaaet og overvejet disse Ting, kom man til det Resultat, at skulde Teatret bevares som Statsteater, burde de tre Kunstarter forblive samlede, og at Elevskolerne ogsaa burde bevares paa Teatret, idet Kommissionen mente, at hvis ikke disse forskellige Dele forblev samlede, kunde Teatret ikke løse den Opgave, som var paalagt det. Derfor gik omtrent hele Kommissionen — nemlig 24 af 27 Medlemmer — med til at henstille, at Teatret vedblivende skulde være Statsteater og vedblivende skulde drives med alle 3 Kunstarter.

Der var ogsaa andre Spørgsmaal, som vi fik til Undersøgelse, og som har været fremdraget i dette høje Ting. Gang efter Gang har der lydt Røster om, at Københavns Kommune og de omliggende Kommuner burde give et stort Tilskud til Teatret; idet man mente, at disse Kommuner var de eneste, der havde Interesse i Teatret. Ogsaa det Spørgsmaal har Ministeren ønsket drøftet, og jeg for mit Vedkom-